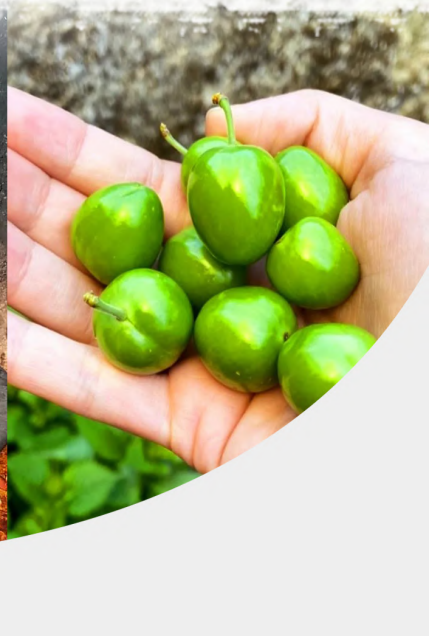

İZMİR
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

Balyambolu Hikayeleri

*Biz anlattık siz okuyun.
Bir gün gezmeye de buyurun.*

BALYAMBOLO HIKAYELERİ

Mayıs 2023
Beydağ /İZMİR

geleceğin yazarları
İZMİR MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

BEYDAĞ ŞEHİT ÜSTEĞMEN MEHMET SAKALLI
ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

İÇİNDEKİLER

- 1) Ön söz
- 2) Beydağ (Salim BÖLCECİ / 5A)
- 3) Ailem (Murat KESGİN/ 5A)
- 4) Ayrılık (Melih YILDIRIM/ 7A)
- 5) Suna'nın Korkusu (Melih YILDIRIM/ 7A)
- 6) Kilim (Zehra Hüda YAYLAN/8A)
- 7) Yeşil Ada (Zehra Hüda YAYLAN/8A)
- 8) Vatan Harbi (Zehra Hüda YAYLAN/8A)
- 9) Salyangoz ve Kelebek (Betül ÖZTÜRK/ 6A)
- 10) Uzay Yolculuğu (Betül ÖZTÜRK/6A)
- 11) Biz Türk Milletiyiz (Songül SOLAK/5A)
- 12) Unutkan Kadın (Ayşegül ÖNDER/ 8A)
- 13) Asker (Ayşegül ÖNDER/ 8A)
- 14) Taekwondo (Zehra BENLİ/ 7A)
- 15) Kızılay (Zehra BENLİ/ 7A)
- 16) Özgürlük (Ceyhun ÖZYANIK/ 5A)
- 17) Sansarın Oyunu (Mustafa ÖZDEMİR/ 7A)
- 18) "Günü Yakala" (Rabia YÖRÜKOĞLU/ 8A)

ÖN SÖZ

Beydağ'da bulunmuş herhangi birine “Beydağ nasıl bir yer?” diye sorsanız kitabımızın arka kapağındaki bilmeceye benzer şeyler anlatır size. Ege'nin dağlarından, ovalarından bal akar sözünü haklı çıkartacak kadar zengin olan Beydağ; kestanesi, inciri, cevizi, zeytini ve doğasıyla saklı cennettir.

Sadece ürünleri ve doğasıyla değil kelimeleri, gelenek ve görenekleri de yöreye özgüdür. Hadi gari (haydi artık) , üngürde, (orada) , bi'yo' (bir yol=bir kere) , ülen (oğlan), kompir (patates), alavış (gürültü, telaş), avet (hediye), annaç (karşı), bene bak (bana bak) gibi birçok yöresel kelime dili zenginleştirmektedir. Dilin zenginliği yöre insanının hayal gücünü de olumlu yönde etkilemiştir.

Pablo Picasso “Aslında her çocuk sanatçıdır, problem sanatçı olarak kalabilmeleridir.” demiştir. Bizler de bu düşünciyi rehber alarak öğrencilerimizin tüm hayatları boyunca sanatçı yanlarını fark etmeleri ve korumaları adına bu eseri kaleme aldık. Elinizdeki kitap, bu hamurla yoğrulmuş öğrencilerimizin zengin hayal güçlerini yansıtmaktadır.

Başta bu projede emeği geçen öğrencilerimize, kitap tasarımında yardımını bizden esirgemeyen Okul Müdürümüz Mustafa OÇUL'a, Müdür Yardımcımız Eyüp SUKAN'a, kitabın oluşum aşamasında yanımızda olan Edebiyat Öğretmenimiz Pelin SARIÇALI'ya, resimlerin belirlenmesinde bize destek olan Esra ULUKENT'e fikirleri ve manevi destekleriyle yanımızda olan tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz. Öğrencilerimizle büyük bir heyecan duyarak hazırladığımız kitabımızı siz okurların beğenisine sunuyoruz. Hadi okuyuverem gari!

Proje Koordinatörü Ayşegül ÖZDEMİR

BEYDAĞ

Merhaba benim adım Salim Bölceci, 5. sınıf öğrencisiyim. Beydağ 'ın köylerinden biri olan Kurudere Ova'da ailemle yaşıyorum. Öğretmenimizden bir kitap basılacağını duyunca aklıma insanlar tarafından pek bilinmeyen ilçemizi tanıtmak geldi. Yaptığım araştırmalar ve gözlemlerim sonucunda ulaştığım bilgilere dayanarak sizlere ilçemizi tanıtacağım.

Beydağ, nüfus olarak İzmir'in en küçük ilçelerinden biridir. Aydın Dağları'nın kuzeye bakan yamaçlarının eteğinde kurulmuştur. Bu dağların eteklerinde zeytin ve incir ağaçları üst kısımlarıdaysa da kestane ağaçları bulunur. Aydın Dağları'ndan da anlaşılacağı gibi Aydın'a da komşuyuz. İlçemiz, Ödemiş, Kiraz, Nazilli ve Sultanhisar ile çevrelenir. İzmir merkeze 140 km uzaklıkta olduğumuz için buradaki çoğu insan gibi biz de alışveriş yapmak veya gezmek için merkez yerine bu ilçeleri tercih ediyoruz. Eğer kendinize ait bir arabanız yoksa ve buraya gelmek istiyorsanız otobüs veya treni kullanabilirsiniz. Bu araçlar sizi Ödemiş'e kadar getirecektir. Ödemiş'ten Beydağ' gitmek için de kalan yolu minibüsle tamamlayacaksınız.

Gelelim Beydağ'ın tarihine. Beydağ, eski çağlardan bu yana önemli bir yerleşim birimi olmuştur. Aydınoğulları Beyliği'nin 1. Beyazıt'ın egemenliğini tanıdığı 14. yy.da eski adıyla Balyambolu (Beydağ) Tire'ye bağlı küçük bir kasabadır. 1964'te belediyelik olan Beydağ, ilçe olduğu 1987 yılına kadar Ödemiş'e bağlı bir kasaba olmuştur. Tarihe karşı ilginiz varsa buraya geldiğinizde Beydağ Kalesi'ni görmeden gitmemelisiniz.

Yaz kış yemyeşil olan Beydağ'da toprak çok verimlidir. Sebze ve meyveler mevsimine göre bol bol yetiştirilir. Ege'de bulduğumuz için sofralarımızda sebze özel bir yere sahiptir. "Bıcık" dediğimiz sarmaşığın mevsimi gelince soframızdan eksik etmeyiz. Patatese "kompir" domatese "tomat" deriz. Düğün yemeklerimizde keşkek olmazsa olmazımızdır.

Buraya geldiğinizde hem karnınızı doyurmak hem de eşsiz baraj manzarasını görmek için Baraj Kır Lokantası'nı ziyaret edebilirsiniz. Eriyen kar sularıyla birlikte buz gibi suyun aktığı şelaleyi ve kahvelerin bulunduğu Beyköy'ü görmeden sakın gitmeyin. Her mevsimi ayrı güzel Beydağ'da yazın kar helvası yiyip serinlerken kışın sobada közlenmiş kestane ve yanında içilen çayla ısınırsınız. Kurusunu da yaşı kadar çok sevdiğimiz inciri, arasına ceviz koymadan yemeyiz. Büyükbaş hayvancılık yaygın olduğu için burada çocuklar taze sağılmış sütle büyür. Beydağ, temiz hava almak isterken köy yaşantısını görmek, piknik yapmak ve doğada yürüyüş yapmak isteyenler için ideal konumdur. Her mevsimi ayrı güzel olan ilçemiz görülmeye değer güzelliكتedir. Eğer yolunuz buraya düşerse köyümüz Kurudere Ova'yı da görmeden gitmeyin.

SALİM BÖLCECİ / 5A

Resmeden: Salim BÖLCECİ 5/A

AİLEM

Anne ve babam
Huzur doludur yuvam.
Mutluluğumu borçluyum,
Ailemi çok seviyorum.

Onlar beni hep korur,
Hatalarımı unuttur.
Kalbimizde bu sevgiyle
Yaşamak ne güzel olur!

Baba evin direği
Çocuklar ise neşesi.
Anneler hep yanımızda
Mutlu olsun her yuva.

Çoğalır mutluluğum,
Ailem tamam olunca.
Annem, babam ve kardeşim
Yanımda olacak daima.

MURAT KESGİN / 5A

Resmeden:Suden SAYDAM 6/A

AYRILIK

Bir sabah çok üzücü bir haber aldım, İzmir'den taşınıyorduk. Arkadaşlarım, öğretmenlerim, sevdiklerimden uzaklaşıyorduk. Ben çok üzgündüm. Daha birinci sınıftan yeni mezun olmuştum. Gideceğimiz yer hakkında da pek fikrim yoktu, anne ve babamdan duyduklarım ile hayalimde bir şeyler canlandırıyordum. Önümde daha uzun bir zaman var diye çok da düşünmemeye çalıştım ama zaman bu durur mu çabucak geçti. Bir anda eşyaları kolilemeye başladık, evimiz o kadar karıştı ki bir an önce gideceğimiz yere varalım istedim. Annemin her gün silip süpürdüğü temiz evimizde şimdi ayakkabılarımızla geziyorduk.

Eşyalar kamyonu yüklenirken son bir kez arkadaşlarımla oyun oynadım. Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum boğazım düğümleniyordu. Babam beni arabaya çağırdığında anladım ki o an gelmişti. Ayrılık... Bu, hayattaki ilk ayrılığımı hem de aynı anda bir sürü şeyden ayrılıyordum. Arkadaşlarımla sarılırken birkaç damla yaş aktı gözümde kendimi tutmasam sular seller gibi akardı. Üç saatte Beydağ'daki köyümüze Kurudere Ova'ya vardık. Bu sefer zorlukla paketlenen eşyalar paketlerden çıkarılıp eve dizilmeye başladı. Yaklaşık iki saat uğraştıktan sonra pes ettik. Artık kimsenin dayanacak gücü kalmamıştı, hepimiz çok yorgunduk. İlk günümüzü amcamların evinde geçirdik, yatağa yatar yatmaz uyuyakaldım.

Sabah uyandığımda Beydağ nasıl bir yer dolaşmak istedim. İlk fark ettiğim sessizlikti. İzmir'deki araba sesleri, insan sesleri burada yoktu. Evimizin dibindeki fırından gelen gevrek ve boyoz kokuları da yoktu. Başta insana garip gelen bu sessizlik beni kendine alıstırdı. Buca'dan Beydağ'a gelişimiz aynı zamanda düşüncelerimde de bir yolculuk başlattı. Oradaki hayatımızın sürekli bir hareketlilik içinde geçtiğini fark ettim.

Bu hareketlilik yerini kendimi keşfetmeye bıraktı. Burada ailemle bol bol doğa yürüyüşüne çıkıyoruz ve birbirimize daha çok vakit ayırıyoruz. Ya büyümeye başlıyorum ya da buradaki sessizlik sayesinde kendime daha çok yöneliyorum.

Şimdi yedinci sınıfa gidiyorum ve artık İzmir'in gürültüsü bana çekilmez geliyor. Belki yaşıma küçük olduğu için belki de gerçekten burası aileme ve bana iyi geldiği için alışmam zaman almadı. Sözün kısası ilçemi, köyümü, okulumu, arkadaşlarımı ve ailemi çok seviyorum.

MELİH YILDIRIM / 7A

Resmeden: Ayşegül ÖNDER 8/A

SUNA'NIN KORKUSU

Zamanın birinde siyah saçlı, yeşil gözlü, uzun boylu, güzel bir kız yaşarmış. Kızın gözleri köyünün ağaçları kadar yeşil, boyuysa servileri gibi uzunmuş. Yemyeşil gözlerini bir gören bir daha unutmazmış. Kızın adı uzun boyuyla uyumlu Suna'ymış.

Suna, sabah erkenden uyanır; okuluna gidermiş. Dersleri de oldukça iyiymiş, köyünde çalışkanlığı ve güzelliğiyle nam salmış. Suna'nın yanından hiç ayırmadığı bir köpeği varmış. Köpeğinin adını okuduğu bir çocuk kitabından esinlenerek Lassie koymuş. Lassie ve Suna hiç ayrılmaz, her yere beraber gidermiş. Yaz kış demeden son ders zili çalana kadar kapıda beklermiş köpeği.

Suna'nın evinin yakınında bir orman varmış. Kız ormanın derinliklerine pek gitmez, oradaki yaşlı amcadan korkarmış. Yaşlı adam, ormandaki kulübede tek başına yaşar; kendi ekip biçtiğini yermiş. Ayda bir iki kez şehre gider, onun dışında da kimseyle görüşmezmiş. Arkadaşları bu adam hakkında kokutucu hikâyeler anlatırmış. Tavşanları kovalayıp onlarla oynamayı çok seven Lassie, kar beyazı bir tavşanın peşine takılmış. Tavşanın peşinden ormana dalan Lassie günlerce geri dönmemiş. Suna, köpeği olmayınca yemeden içmeden kesilmiş. En sonunda dayanamamış, başlamış köpeğini aramaya. Yaşlı adamın kulübesine yaklaşıncı köpeğinin sesini duyar gibi olmuş. İyice yaklaşıncı emin olmuş ki köpeği içeride. Yaşlı adam hakkında arkadaşlarının anlattığı korkunç hikâyeler bir bir aklına gelmiş. Elleri titreye titreye çalmış kapısını. Tak tak... Gelen ses sanki kapıdan değil kızın kalbinden gelmiş. Korkudan neredeyse bayılacakken kapıyı hiç de hayalindeki gibi görünmeyen yaşlı, güler yüzlü bir adam açmış. Suna'yı gören köpeği hemen üstüne atlamış. Bir bardak çay eşliğinde Suna yaşlı adamdan olan biteni öğenmiş. Ayağı incinen ve ilk günlerde yürüyemeyen köpeğine bu yaşlı adam bakmış ve onu iyileştirmiş.

Yaşlı adamın da Suna yaşlarındayken bir köpeği varmış. Gofret adını verdiği köpeğine her şeyden çok değer verirmiş. Uzun yıllar süren dostlukları Gofret'in yaşlanmasıyla son bulmuş. Lassie'nin hayatını kurtarması ve o günkü tatlı sohbetten sonra yaşlı adam ve Suna tıpkı dede ve torunu gibi olmuşlar. Artık Lassie hem yaşlı adamı hem de Suna'yı koruyup kolluyormuş. Suna ise insanları iyice tanımadan onlar hakkında karar vermemeyi ve her söylenene inanmamayı kendine görev bilmiş.

MELİH YILDIRIM / 7A

Resmeden: Betül ÖZTÜRK 6/A

KİLİM

Anadolu'da kilim sevdası,
Yanı başında dert levhası,
Kocaman bir sır dehası,
Bu bir kültür davası.

Anadolu'nun dağlarından,
Göz bebeği kızlarından,
Renk renk köklerinden,
İlmek ilmek yünlerinden.

Rengârenk çiçekleri,
Yün eğirir neneleri,
Asırlardır geleneği,
Anadolu'nun kilimleri.

Zehra Hüda YAYLAN 8/A

YEŞİL ADA

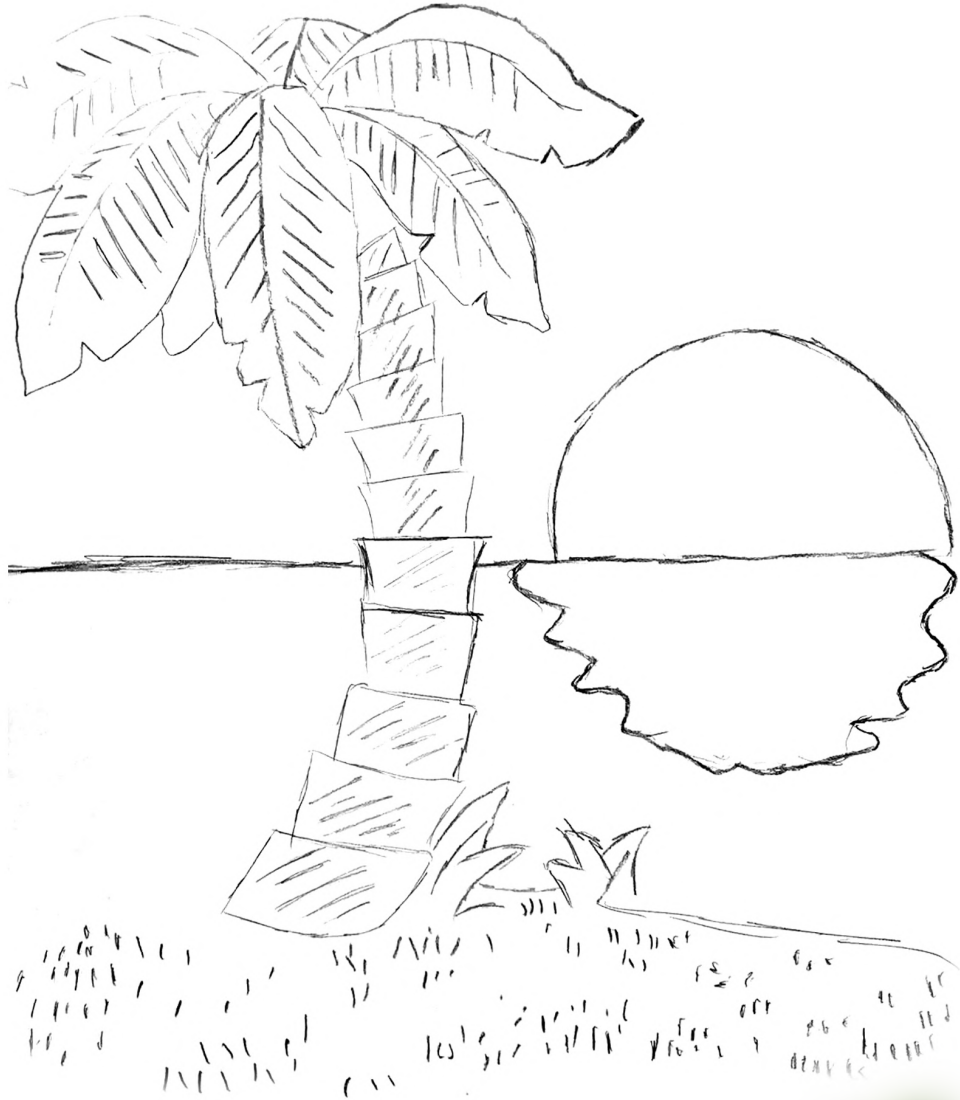
İnsanların henüz keşfetmediği, karadan millerce uzakta bir ada varmış. Ada, yeşil ve mavinin birleşimi gibiymiş. Bu ada, içinde yaşayan hayvanları korurmuş. Hayvanları zenginlikleriyle besler; berrak sularından, bin bir çeşit meyvelerinden onlara ikram edermiş. Adadaki hayvanlar uyum içinde yaşar, her günlerini sükûnetle geçirirmiş.

Gel zaman git zaman bu adaya bir grup insan gelmiş. İlk olarak kendilerine barınak yapmayı görev bilmişler. Adanın inlemelerini duymadan ağaçları kesmeye başlamışlar. Yeteri kadar ağacı kestikten sonra barınaklarında gürültüyle yaşamaya başlamışlar. Adanın sakinliğini bozan bu ziyaretçilerden korkan hayvanlar adaya sığınmışlar. Martılar zaman zaman üstlerinde uçar, bu vahşi canlıları izlermiş. Adadaki meyvelerden bakan insanlar bir süre sonra et yemek istemişler ama görünürde hiç hayvan yokmuş. Ada elinden geldiğince hayvanlarını korumaya çalışmış, tümünü bir mağaraya saklamış. Her hayvan için yiyecekler de orada hazırmış. İnsanlar hayvanlardan umudunu kesince ormanı talan etmeye başlamışlar. Geceleri yaktıkları ateş için de ağaçları kesmeyi sürdürmüşler. Bir gece rüzgârla birlikte savrulan ateşler etrafa sıçramış, alevler git gide büyüyormuş. İnsanlar tüm bunlardan habersiz uykudaymış. Ada, hayvanları koruduğu kadar ağaçları, çiçekleri, çimenleri de korumak istiyormuş, bunun için ne yapacağını düşünüp durmuş. Büyük bir sarsıntı yaratmış ve insanları tatlı uykularından uyandırmış. Yangını fark eden insanlar ne yaptıysa yangını söndürememiş. Yangın git gide büyüyor, hayvanların saklandığı mağaraya kadar ilerliyormuş. Ada, çareyi derdini okyanusa anlatmakta bulmuş. Okyanus da onun haline üzülüp ona yardım edebileceğini söylemiş ve adadaki yangını sularıyla söndürmüştü.

İnsanlar, ertesi sabah güneş ışığıyla gördükleri manzara karşısında çok üzülmüşler. Adanın büyük kısmı küle dönmüş, yeşil ve mavi yerini griye bırakmış. Yüzleri asık bir şekilde geldikleri ülkelere geri dönmüşler.

Onlar gider gitmez hayvanlar sığındıkları mağaradan çıkmışlar ve gördüklerine çok üzülmüşler. Ada, yıllar sürecektir olsa da bu yarayı kapatacağına dair onlara söz vermiş. Bir daha böyle bir olay yaşanmasın diye ada okyanustan kendisini gizlemesini istemiş. Okyanus o günden sonra ne zaman bir gemi görse güçlü dalgalarıyla onları uzaklara sürüklermiş...

Zehra Hüda YAYLAN 8/A

Resmeden: Zehra Hüda YAYLAN 8/A

VATAN HARBI

Emek dolu Çanakkale,
Vatanın namusu hele.
Geçilir mi hiç senden,
Şehitlerin serinden .

Pare pare can düřtü,
Nice kanlar döküldü.
On beřliler şehit oldu,
Ak bağından vuruldu.

Nene Hatunlar geçti,
Kınalı Hasanlar gitti,
Kağıda bebek dondu;
Vatan öyle kurtuldu.

Seyit Onbaşı merttir,
Boğazdan gelen namerttir!
Bu boğazdan geçilmez,
Çanakkale verilmez!

Yol gözler hatunlar,
Öksüz yetim yavrular,
Boynu bükük gaziler,
Ağlaya ağlaya döndüler.

Emek dolu Çanakkale,
Vatanın namusu hele.
Geilmedi geçilmeyecek!
Bu topraklar verilmeyecek!

Zehra Hüda YAYLAN 8/A

Resmeden: Mustafa ÖZDEMİR 7/A

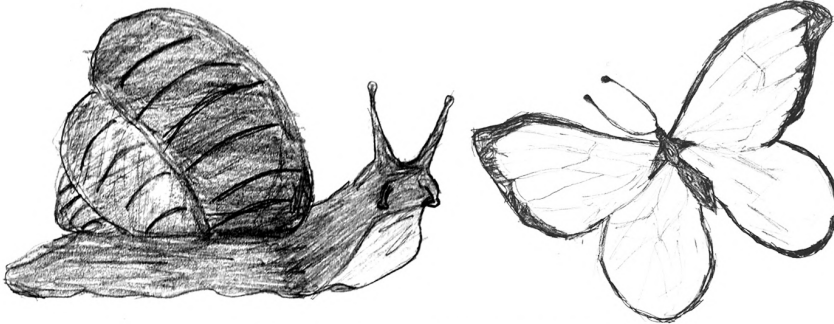
SALYANGOZ VE KELEBEK

İki katlı bir evin büyük bahçesinde bir salyangoz yaşarmış. Bu salyangoz kabuğundan ve renginden şikâyetçiymiş. Kabuğunu çok sert bulur ayrıca rengini de hiç beğenmezmiş. Zaman zaman çok sevdiği arkadaşı kelebeğin yanına gider ona da bu durumu anlatır, dert yanarmış. Kelebek de arkadaşının bu durumuna çok üzülür moralini düzeltmek için ona dil dökermiş. Kelebeğin rengârenk kanatlarını gören salyangoz onu hiç dinlemez “Tabii benim de senin gibi güzel, renkli kanatlarım olsa ben de rahat rahat konuşurdum.” dermiş. “Kanatların ne kadar narin bir de benim taş gibi kabuğuma bak!” diye sitem edermiş.

Bir gün kelebeğin aklına bir fikir gelmiş. “Kabuğunu yumuşatamam ama onu boyayabilirim.” demiş. Evin küçük çocuğu bahçede boyama yaparken birkaç boyama kalemini yere düşürmüştü. Hemen onları almışlar ve oradan uzaklaşmışlar. Kelebek, salyangozu rengârenk boyamış. Salyangoz da sudaki yansımasından çok memnun kalmış.

Dönüşte evlerine giderken bir anda sağanak yağmur başlamış. Salyangozun boyaları suyu görünce akmış, renkli görüntüsü de gitmiş ama kabuğu sayesinde güçlü yağmurdan kurtulmuş. Zavallı kelebeğin zayıf kanatları suya dayanamamış sele kapılıp gitmiş. O günden sonra salyangoz kendisiyle barışmış ve görüntüsünden hiç şikâyet etmemiş.

Betül ÖZTÜRK / 6A

Resmeden: Hilal CANDAN 8/A

UZAY YOLCULUĞU

Bugün günlerden 7 Mart 2123. Mesleğimde önemli bir adım atacağım, hiç unutamayacağım bir gün. Bu yüzden çok heyecanlıyım... Ellerim sürekli titriyor, bir bardak suyu bile dökmeden içemiyorum. Birkaç dakika sonra yeni bir gezegene iniş yapacağız. Bu anı kalıcı hale getirmek için bu satırları yazıyorum.

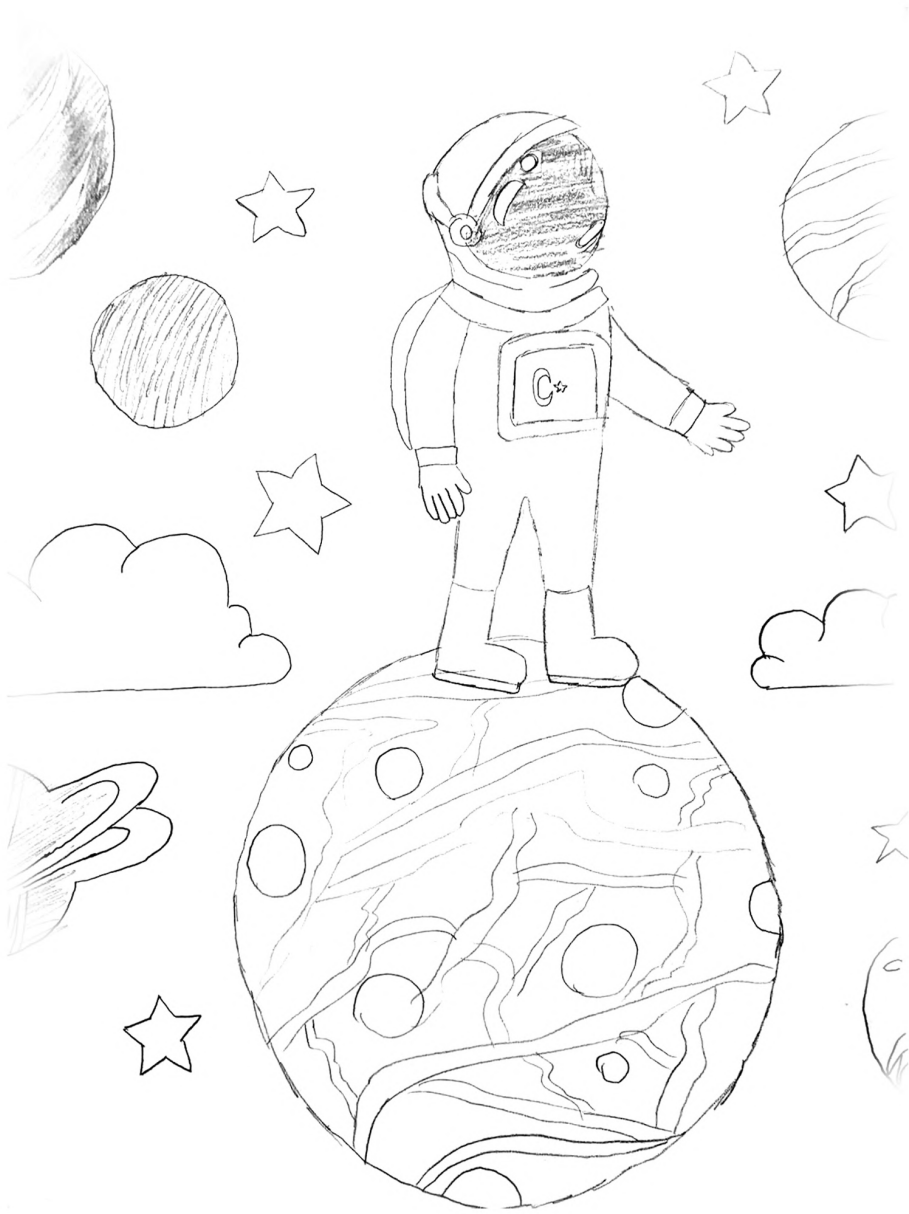
Bundan tam bir sene evvel insanlığın kurtuluşunu sağlayacak yeni bir gezegen keşfedildi. Burayı ilk keşfettiklerinde ona “Küçük Dünya” adını verdiler, öyle de kaldı. Gezegende oksijen, su kaynakları, yer çekimi gibi ihtiyaç duyup yaşayabileceğimiz her şey mevcut. Dünyadan daha küçük olduğu için insanları buraya nasıl sığdıracağımızı henüz bilmiyoruz. İnsanlar milyonlarca yıl boyunca dünyaya çok zarar verdi, teknolojinin ilerlemesiyle birlikte bu zarar iyice arttı. Küresel ısınma yüzünden mevsimler değişti, buzullarımız eridi. İçme suyuna ulaşmak ise hayal oldu. Petrol savaşlarının yerini su savaşları aldı. Artık altının ve paranın değeri yok. En büyük altın, temiz suya sahip olabilmek.

Suyun yokluğu hayatı alt üst etti, meyve ve sebzelerimizi yetiştiremiyoruz; bu sebeple gıda bulmak çok zor. Eskisi gibi duş da alamıyoruz, mendillerle silerek kendimizi temizliyoruz. İnsanlar ya susuzluktan hayatlarını kaybediyorlar ya da salgın hastalıklara yakalanıyorlar. Küçük Dünya adlı gezegenin keşfiyse tüm dünyaya bayramı getirdi. Yeni gezegenimizi de dünya gibi tüketecek miyiz? Açıkçası bilmiyorum...

Evet, oldukça yaklaştık artık cümlelerimi toparlamam gerekiyor. Bu yeni gezegen hakkında daha fazla bilgi edinmek ve insanları gruplar halinde buraya nasıl taşıyacağımızı planlamak için buradayız. Bu sayede insanlığın soyunu tükenmekten kurtaracağız. Geçmişe dönüp her şeyi değiştirme şansımız olsaydı keşke. Bundan tam yüz yıl öncesine gidip oradaki insanlara ulaşmak ve sesimizi duyurmak isterdim. Belki o zaman bizi anlarlar ve dünyamızı

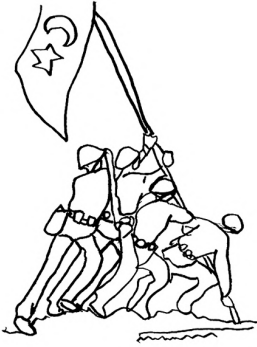
bu şekilde yok etmezlerdi. İniş hazırlıkları başladı umarım her şey yolunda gider ve görevimiz başarıyla sonuçlanır. Uzay aracımız Ou2'den sevgiler...

Betül ÖZTÜRK / 6A

Resmeden: Suden SAYDAM 6/A

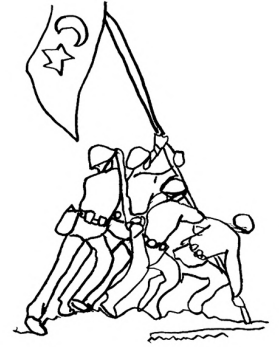
BİZ TÜRK MİLLETİYİZ

Resmeden: Ayşegl
ÖNDER 8/A

Biz Türk milletiyiz!
Bu vatani koruyacaėız,
Dünya sesimizi duysun!
Onu kalkındıracağız.

Bu vatan emanet bize,
Gözümüz gibi bakacaėız.
Canımız feda bu yurda
Onu hep yaşıatacağız.

Eşı benzeri yok dünyada,
Her karış toprağı sulandı kanla.
Cumhuriyet'in yüzüncü yılı da
Coşkuyla kutlanacak yurdumuzda!

Songül SOLAK / 5A

UNUTKAN KADIN

Küçük bir kasabada tek başına yaşayan bir kadın varmış. Bu kadın, geçimini bahçesinde yetiştirdiği meyve ve sebzeleri satarak sağlarmış. Bir sabah gün doğar doğmaz kadın meyve ve sebzelerini toplamak için yola koyulmuş. Bahçesine vardığında bir de ne görsün? Bahçesini hırsızlar talan etmiş. Kadın o gün evine tek bir kuruş kazanamadan geri dönmüş. Bu sebeple evine ne yiyecek ne içecek hiçbir şey götürememiş.

Kadın pes etmemiş, bahçesini yeniden düzenlemiş; yeni meyveler ve sebzeler dikmiş. Sebzeler olgunlaşmaya başladığında hırsızlar tekrar gelmesin diye nöbet tutmaya başlamış. Uzun günler boyunca hiçbir şey olmamış. Bir gün güneş doğarken sebzelerin olduğu tarafta bir hareketlilik fark etmiş ve ağacın arkasına gizlenip izlemeye başlamış. Gördükleri karşısında çok şaşırılmış. Meğer meyve ve sebzelerini çalan kişi komşularıymış. Komşuları kasabaya pek uğramaz, senede bir iki kere bahçesine bakmak için gelirmiş. Geldiği günlerde hırsızlık yapıp geri gittiğini düşünmüş. Hemen ortaya çıkıp bağırmaya başlamış fakat sonradan yaptığına bin pişman olmuş. Meğer bulunduğu bahçe komşularınınmış. Kadın uzun bir süredir unutkanlık hastalığına yakalanmış bu sebeple de yanlış bahçeyi ekip biçmiş. Senede bir iki kere bahçeye uğrayan komşu da bu ürünleri Allah'ın bir hediyesi sanıp sevinçle toplayıp satmış.

Durum açıklığa kavuşunca gidip kendi bahçesine bakmış, bahçesi bakımsızlıktan kurumuş kalmış. İyi kalpli komşusu ona bu bahçeyi tekrar düzene sokana kadar yardım etmiş. Aralarında eskisinden de büyük bir dostluk doğmuş. Unutkan kadın ise bundan sonra hiçbir olayın aslını öğrenmeden kimseyi

suçlamamış ve olayların bazen gözümüzle gördüğümüzden bile farklı olabileceğini hiç unutmamış.

Ayşegül ÖNDER / 8A

Resmeden: Mustafa ÖZDEMİR 7/A

ASKER

Toprađa basarken canım yanar,
Kim bilir kaç tane yiğit yatar.
Analar, babalar kan ağlar.
Askerler her daim vatani kollar.

Askerlerimiz sayesinde
Yaşıyoruz hayatı düzgünce.
Hayatından şikâyet edenler
Çekilen zorlukları düşünsünler.

Çanakkale’de dökülen kan
Dökülmedi boş yere!
Bu vatanın çektiği acıyı
Yaşamadı hiçbir vatan evladı.

Ayşegöl ÖNDER / 8A

TAEKWONDO

Taekwondo nedir bilir misiniz? Çoğu kişi muhtemelen bilmiyorum diyecek ya da adını duymuş olanlar da tam olarak nasıl bir spor olduğunu söyleyemeyecek. Ülkemizde futbol, basketbol ya da voleybol kadar bilinmeyebilir ama çok güzel bir spordur taekwondo. İçinizde biriktirdiğiniz enerjiyi dışarı atmanızı sağlar. Gelin size taekwondoya nasıl başladığımı anlatayım.

Beydağ küçük bir ilçe olduğu için imkânlarımız biraz kısıtlıdır. Bu sebeple ilçemizde kurs açıldığını duyunca hemen katılmak istedim. Ne yalan söyleyeyim ilk başladığımda da çok zorlandım. Vücudum buna alışık değildi, ilk günlerde kas ağrılarım çok fazlaydı. Antrenman yapmak, koşturmak, halat çekmek, düello yapmak gibi onlarca aktivite vardı içinde. Hatta bir ara bu yorgunluktan dolayı bırakmayı bile düşünmüştüm ama şimdi düşünüyorum da iyi ki böyle bir hata yapmamışım. Bir işi yapmak çaba ister, sen o çabayı göstermezsen zaten o iş seninle olmayı bırakır.

Sonraki günlerde taekwondoya epey alıştım ve ilerleme kaydettim. Hatta artık milli taekwondocuyum. Kuşak sınavları okuldaki sınavlarımız gibi kâğıt üstünde yazılı olmuyor. Teknikleri bilip uygulamamız gerekiyor. Mesela “ahp cha gi”, “tolyo”, “pandatolyo”, gibi bir sürü teknik var. Giriş ve çıkışta selamlamalarımız var. Taekwondoya ait bir sürü kelime de var “çaryu” hareketsiz, kıpırdamadan kal demek. Gelelim kuşaklara: Beyaz en temel kuşaktır, başladığınız zaman beyaz kuşağı takarsınız. Sarı, yeşil, mavi, kırmızı ve siyah renkte de kuşaklar vardır. Genelde insanlar hep siyahı bilirler diğer renkleri pek duymamışlardır. Siyah kuşak ise en son kuşaktır ve “olgunluk” anlamına gelir.

Bir savunma sanatı olan taekwondoyu umarım gerçek hayatta kullanmak zorunda kalmazsınız. Eğer imkânınız varsa ve benim gibi pes etmezseniz eminim ki bu sporu çok seveceksiniz. Taekwondonun doğduğu ülke olan

Kore atasözü şöyle der:"Zorlukların sonunda mutluluk gelir." Benim için de böyle bir serüven olan taekwondo mükemmeldir. Sevgiyle kalın, sporla kalın.

Zehra BENLİ / 7A

Resmeden:Suden SAYDAM 6/A

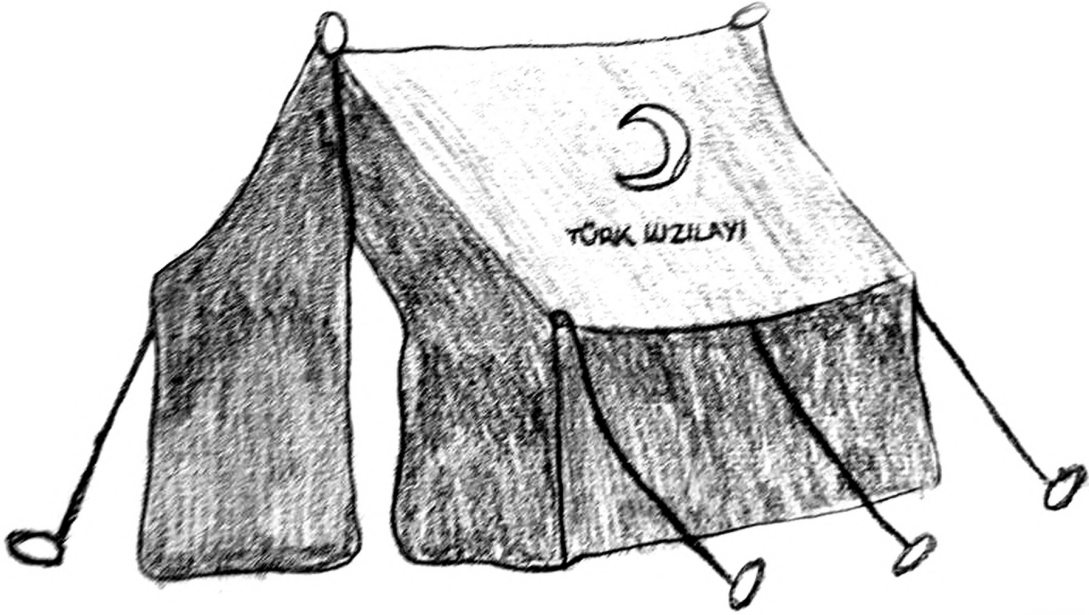
KIZILAY

Muhtaç olanın yardımına koşar,
İnsanlara kucak açar.
Herkesi mutlu eder, sevince boğar.
Kızılay'dır bu Kızılay!

Depremde, yangında yanında herkesin,
Güven verir, şefkat ve merhametin.
Zengin fakir demeden yardım edersin.
Kara gün dostusun Kızılay!

Kan toplayıp bizlere can olursun,
Acılara, dertlere şifa olursun.
Yoksulları barındırır, yetimleri giydendir.
Kara gün dostusun Kızılay!

Zehra BENLİ 7/A

Resmeden: Ayşegül ÖNDER 8/A

ÖZGÜRLÜK

Özgür olmak ne güzel şey!
Mesela kuşlar gibi böcekler gibi.
Peki, sen özgür müsün bu hayatta?
Yoksa tutsak mısın kurallara?

Düşün çimlerin üstündesin,
İyi ki özgürüm dersin!
Çünkü kendi kararlarını
O anda verebilirsin.

Sen, özgürlüğü hak edensin.
Bu uğurda canını veren millettensin.
Sen ki Türk çocuğusun!
Bu vatani her daim sevensin.

Ceyhun ÖZYANIK / 5A

Resmeden: Mustafa ÖZDEMİR 7/A

SANSARIN OYUNU

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde ormanın derinliklerinde yaşlı bir oduncu ve oğlu yaşarmış. Ahırdaki ineğin sütü, kümesteki tavukların yumurtası, bahçesindeki sebze ve meyveler baba ve oğluna yeter de artarmış. Geçimlerini sağlamak için paraya ihtiyaç duymazlarmış. Ormanda, gözünü kümesteki tavuklardan ayırmayan bir de sansar yaşarmış. Tüm gün kümesteki tavukların hayalini kurarmış. Birkaç kez kümese girmeyi denemiş fakat birkaç yumurta almak dışında amacına ulaşamamış.

Gel zaman git zaman yaşlı oduncu hastalanmış. Şimdiye kadar paraya ihtiyaç duymayan baba ve oğluna doktor ve ilaçlar için para gerekiymiş. Oğlu parayı bulamadıkça dertleniyor sansar da karnını doyurmanın planlarını yapıyormuş. En sonunda hazırladığı planı uygulamaya karar vermiş. Bahçede oturmuş, babası için ağlayan gencin yanına gitmiş. Demiş ki: “Ne diye böyle ağlıyorsun? Dermansız dert olmazmış, anlat belki çaren bendedir.” Oduncunun oğlu sansarın pişkinliğine çok sinirlenmiş fakat etrafında konuşacak kimsesi olmadığı için dayanamamış, anlatmış derdini. Sansar : “Keşke daha önce gelseydin yanıma. Bak şu gördüğün kuyunun içi altın dolu inanmazsan ispatı da elimde.” demiş. Elindeki altını uzatmış gence. Babası kurtulacak diye heyecanlanan genç: “Bu yetmez, hemen daha fazlasını çıkaralım kuyudan.” demiş. Ağaca bağladığı ipe tutunarak inmiş kuyunun dibine. Çamurdan başka bir şey yokmuş burada. Oyuna geldiğini anlayan genç hemen ipe tutunmuş ama ip elinde kalmış. Kuyuya iner inmez sansar dişleriyle koparmış ipi.

Sansar hemen atmış kendini kümesin içine. Fakat ne tavuk varmış burada ne yumurta. Paraya muhtaç olan genç, elindekileri de satmış. Yaptığı plan işe yaramayan sansar, başlamış bu sefer ağlamaya. Sesleri duyan yaşlı adam, bin bir zorlukla çıkmış bahçeye. Onu gören sansar ormanın derinliklerine kaçmış yine. Yaşlı oduncu ipi tekrar bağlayıp oğlunu kuyudan çıkarmış. Oğlu ise anlamış ayıdan post, tilkiden dost olmayacağını.

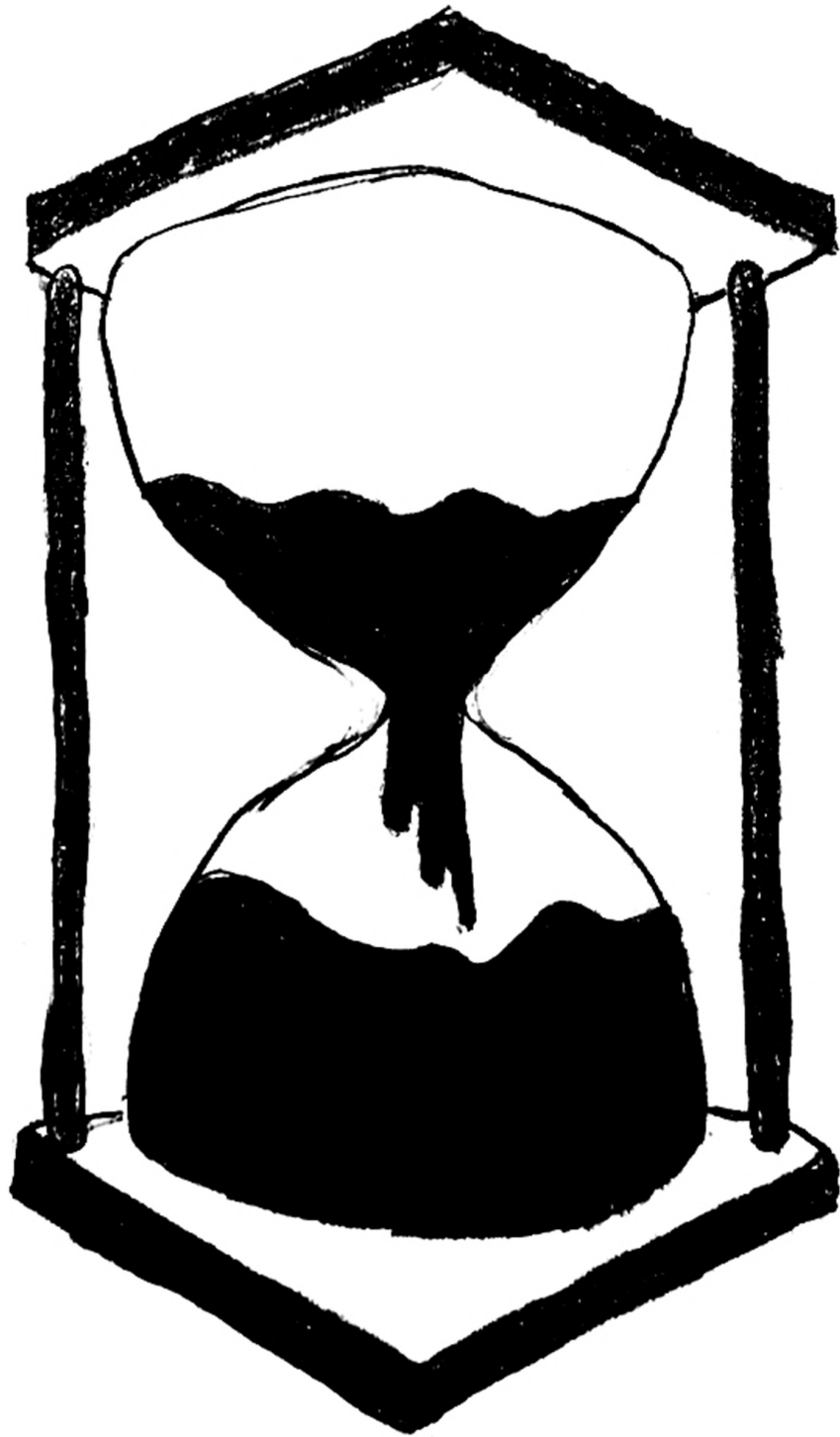
Mustafa ÖZDEMİR / 7A

GÜNÜ YAKALA

İnsan hayatta bir süre var olur ve sonra da geride hatıralarını bırakarak kaybolur. Kimi için dakikalar kadar kısa süren bu var oluş, kimi için onlarca yıl boyunca sürer. İster uzun ister kısa olsun hepimizi bekleyen son aynıdır. İnsanlarsa bu durumu kabullenmek istemez, hatta hiç yokmuş gibi davranırlar. Bu sebeptendir ki güzel adlandırmanın en çok yapıldığı kelimedir ölüm: Hayata veda etmek, gözlerini yummak, ebedi uykuya dalmak, son yolculuk ve daha nicesini kullanırsınız yerine.

Hiç sevdiğiniz birini veya bir yakınınızı kaybettiniz mi? Bu durum karşısında neler hissettiniz? Ben size bu konu hakkındaki duygu ve düşüncelerimi aktarmak istiyorum. Bir sabah uyandım ve her şey normal giderken bir telefonla hayatım alt üst oldu. Sevdiğim kişiden geriye sadece anılar ve fotoğraflar kaldı. Filmlerde, dizilerde izlediğim şeyin hiçbir zaman kendi başıma gelmeyeceğini sanmışım. Oysaki sıradan bir günde, tek bir telefon konuşması durumun hiç de öyle olmadığını gösterdi bana. Burada size sonrasında yaşadığım acıyı anlatacak değilim. Bence zaten bunu istesem de yapamam çünkü bazı acıların tarifi mümkün değildir. Bu satırları niye yazdım biliyor musunuz? Zamanın ve hayatın akıp gittiğinin farkına varalım ve sevdiklerimizle geçirdiğimiz her günü özel kılalım diye. Geçmişteki kayıplar ve gelecekteki umutlar üzerine o kadar odaklanıyoruz ki “an”ı kaçıırıyoruz. Varlığımızın özüne ulaşmanın tek yolu “an”da kalmaktır. Mevlana şöyle demiş: Geçmiş ve gelecek Tanrı’yı bizim gözümüzden saklar, her ikisini de ateşe atıp yakın.” Geçmişte yaşadığımız tüm kederleri ve geleceğin ateşli hayallerini bir yana bırakalım ve “günü yakalayalım”.

Rabia YÖRÜKOĞLU / 8A

Resmeden:Suden SAYDAM 6/A

SON SÖZ

BU KİTAP İZMİR İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNÜN
BAŞLATMIŞ OLDUĞU “GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ”
KAPSAMINDA
ÖDEMİŞ EFE OFSET MATBAACILIK VE REKLAMCILIK
FİRMASINA BASTIRILMIŞTIR.

KİTAP BASIM SÜRECİNDE MADDİ VE MANEVİ DESTEKLERİNİ ESİRGEMEYEN
BEYDAĞ ŞEHİT ÜSTEĞMEN MEHMET SAKALLI
ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLERİNE TEŞEKKÜR EDERİZ.

*Ödemiş, Kiraz, Aydın komşularım
İzmirin en doğusunda yer alırım
Nüfusu en az olan ilçesiyim
Bilin bakalım ben neresiyim?
Kestane, incir, zeytin cennetiyim
Hayvancılık ve çiftçilikle halkı beslerim
Baraj Tepeye çık da izle
Balyambolu neresi söyle?*

